

זמני שבת קודש

הדלקת נרות	מוצאי שבת	רבנו תם
16:17	17:15	17:52
16:04	17:19	17:56
16:09	17:18	17:51
בני ברק		
ירושלים		
חיפה		

שבת שלום ומבורך!

העלון טעון גניזה



הרה"ג דניאל זר שליט"א
ראש ה"שיבת ארץ" ומוסדות אור דוד

מסירות נפש למצוות

סיפור מדהים על ילדה שמסרה נפשה בזמן האינקוויזיציה על צניעות!

גדול השלום

במסגרת מסע החיים של כולנו בעולם הזה, קורה לא אחת שאנו נתקלים בבעיה, בקושי או בהתמודדות, ומתקשים להבין איך זה קרה לנו, מה זה דורש מאיתנו, למה דווקא עכשיו, ואיך נוכל לפעול כדי לצאת מהמצב אליו נקלענו. זה עשוי לקרות בעת בה נתקלים בהתמודדות מול ילד שאינו הולך בתלם, בבעיה רפואית, קטנה שהפכה לגדולה, בישועה שמתעכבת או בשמחה המבוששת מלבוא, ואפילו בקושי בפרנסה, לחץ כלכלי, או פיטורין חלילה.

העניין הוא, שהתשובה לשאלות הללו ממתנית לנו בפרשת השבוע, מוגשת לנו בצורה חדה ופשוטה. אחי יוסף יורדים למצרים לרכוש מזון, ומסתבכים בעלילה שהולכת ומסתעפת, נחשדים בריגול - ואחיהם נחטף לביתו של המשנה למלך, כעירבון עד הבאת האח הצעיר. הם מביטים סביבם, כל העולם בא לרכוש מזון במצרים, רוכש והולך לו. ורק הם, כאילו רוח רעה רודפת אותם, מסתבכים בעלילה שפלה, חשודים באינטרסים רעים, ואחד האחים גם נעלם מידיהם...

לאחר סיבוב כזה, הם יוצאים מלפני המשנה למלך, והפסוק מצטט את דבריהם: 'אבל אשמים אנחנו על אחינו'. זהו, זה הסוד. כשהם רואים שהעניינים מסתבכים, הם מיד מצביעים על הנקודה שיכולה לחולל צרות, והיא פגיעה באחיהם יוסף.

כלומר, המסר נוקב חדרי לב: גם כשעוסקים במשהו שנדרש לעשות, גם כשנאלצים לפעול כנגד אדם בדין וביושר, גם כשפועלים מתוך תחושת שליחות למען מטרה נשגבה - עדיין הפגיעה בזולת היא מסוכנת מאוד, משחק באש כפשוטו. כי גם אם המעשה צריך להיעשות, בסופו של דבר בשמי מעל הוא נידון במאזני צדק, ואם יש בו שמץ של פגיעה - השותפים במעשה משלמים מחיר כבד, שהשבטים מגלים אותו מיד! (הרב אשר קובלסקי)

יורות! מה מבקשת בת ישראל? היא מבקשת סיכות. סיכות? את עומדת למות, מה תעשי בסיכות? אמרה להם, כל חיי גדלתי בקדושה וטהרה, גדלתי בצניעות, יובילו אותי בחוצות העיר, מצד אחד יעמדו גויים ויצחקו וישמחו, מצד שני יעמדו יהודים ויבכו. כשיובילו אותי יתגלה טפח מגופי, אינני רוצה להכשיל יהודים ברגע לפני מותי! נורא נוראות! אשת חיל מי ימצא, לכו לרחוב היום ראו איך מתלבשים ומתלבשות, פחד לעבור ברחוב! אוי! כמה החריבו הציונים את עם ישראל! היא מבקשת סיכות שיהדקו את הבגד לבשרה, שחלילה לא יתגלה!

ברשעותם אומרים הכמרים, להדק את הסיכות בבשרה, דוקרים את בשרה והיא לא מעניין אותה, ובלבד למות בקדושה וטהרה. והנה מהדקים את שולי השמלה לבשרה, הסוס שועט ברחובות עיר מצד אחד יהודים בוכים ומצד שני גויים שמחים, גופה קרוע, שותת דם, והיא צועקת לפרש! **פרש פרש!**

עצור רגע! הפרש כמה שהיה גוי, ראה אותה כולה שותתת דם, ריחם עליה ועצור לה.

מה היא מבקשת ממנו? היא לא מבקשת ממנו שירחם עליה, מה היא מבקשת? פרש פרש! כשהובלת אותי יצאו הסיכות מגופי, תהדק לי בחזרה את הסיכות לגוף. תשמעו בנות ישראל! כמה צריך להקפיד על לבוש צנוע, שלא להכשיל את בני ישראל בהסתכלות אסורה. בת שמכשילה אחרים ולא לבושה בצניעות היא בנידוי בשמים! הקב"ה לא שומע אותה! מי ישפיע עלינו? צדיקים קדושי עליון התנאים הקדושים רבי עקיבא רבי שמעון בר יוחאי רבי מאיר בעל הנס, האר"י הקדוש רבי יעקב אבוחצירה וכל צדיקי עליון מאז ועד עתה. - או מחברי כנסת, עיתונאים ופרופסורים שכל מזימותיהם איך להרוס את כלל ישראל, איך לעקור את שתילי קודש כנסת ישראל!?

והפרש, כשרואה זאת, הוא לא מאמין! כולה שותתת דם, כולה מתייסרת בייסורי מות כמעט גוססת, זה מה שמעניין אותה!? עמד וצעק: אומות העולם! ראו אומה זו! היכן יש אומה כזאת שכל כך מוסרים נפש על התורה שלהם. שחרר אותה מזנב הסוס, ברח לארץ אחרת התגייר והתקרב לקדוש ברוך הוא, והסיפור מתועד וכתוב על קברה במרוקו!

מתוך דרשתו השבועית של הרה"ג דניאל זר שליט"א
המקיימות בכל יום רביעי בשעה 22:00 בשיבת אור דוד

אנו בימי החנוכה, היוונים ניסו לעקור תורה חלילה מישראל, והחשמונאים, במסירות נפש גדולה ונוראה נשרפו ונשחטו על התורה הק', וכל הדורות עם ישראל נלחמו ומסרו נפשם על התורה, בימי האנקוויזיציה האיומה היו מושיבים אותם בתוך חבית על האש, ועוד ייסורי תופת אכזריים ביותר, והם לא כפרו ולא מרדו בקב"ה. כך הלכו בראש זקוף ובמסירות נפש למען קיום התורה.

כל מה שאנו עומדים פה, זה בזכות אותם יהודים שמסרו נפשם על התורה, בייסורים ברעב ובצמא הם נוסו בניסיונות של משברים וניסיונות אידיאולוגיות, וכל מיני הניסיונות, והם עמדו מול כל הגלים שבאו לשטוף אותם. הם שמעו לקב"ה ועמדו בניסיונות ובזכותם אנחנו פה. אם היו היהודים אז כמו השמאלנים של היום, לא היה נשאר ח"ו מעם ישראל מאומה ח"ו. עלינו להתחזק בתורה ויראת שמים, לקבוע עיתים לתורה, לא לוותר על הקשר עם התורה והמוסר בכל יום ויום.

אני רוצה לספר סיפור נורא, סיפור על מסירות נפש של בת ישראל, סיפור המתאים לחג החנוכה, חג של מסירות נפש. זהו סיפורה של בת ישראל בתקופה האיומה והנוראה של האינקוויזיציה. באותה תקופה איומה היו מענים יהודים בעינויים נוראיים, אם תפסו אותם שומרים שבת מניחים תפילין או מקיימים איזה מצוה.

והיהודים לא עזבו את דת אבותם, בסתר במחשכים, במרתפים חשוכים, האירו נרות המצוה את חשכת הגלות, לא עזבו את אמונת אבותיהם ולא נטשו את מסורת אמותיהם. בפחד וחרדה מהמחר ומהבלתי צפוי הם שמרו בקנאות על תורתנו הקדושה.

והנה יום אחד הם צדו ברשתם בת יהודיה בת שמונה עשרה, מתפללת במרתף. שמחו עליה כמוצאי שלל רב, תפסו דג שמן. לקחו אותה לפני משפט האינקוויזיציה האיומה, והיא עמדה למשפט פומבי והיא סרבה לכל הצעה, ובזה לכל תחליף לאהבה האמיתית אהבת השם יתברך! פסקו עליה מיתה אכזרית, ומה פסק הבג"ץ? שיקשרו את שערותיה לזנב סוס, ויסובבו אותה בחוצות העיר עד שגופה יחתך חתיכות חתיכות. שאלו אותה, את מוכנה לקבל עליון את דת האהבה והרחמים? אמרה להם התורה היא חיינו, אם יתן איש את כל הון ביתו באהבה, בוז יבזו לו!

ביקשה בקשה אחרונה לפני ביצוע גזר הדין. בנות

זכות החיזוק והקריאה בעלון

לעילוי נשמת שלמה בן ג'ון ג'ון, סגלית בת חנה, חן בן חיה, יואב בן חנה
להצלחת אסף בן חיה, רועי בן דינה, אלעד בן עמה, אלדד בן ירדנה
לרפואת מורנו ורבנו הרב דניאל זר בן רבקה, צורי בן רחל, יהושע בן גאולה
לזש"ק בנימין בן חסיבה, אלדד בן חוה, ספיר בת עליזה, לילך בת עליזה

גם אתם רוצים להקדיש זכות של אלפי עלונים להצלחה, לרפואה, לזש"ק או לעילוי נשמת יקירכם?

התקשרו עכשיו:

03-61-50-203



סיפור לשבת

הרב צבי נקר

מבודפסט שבהונגריה עד הבית בבני ברק

אחי המאושר הגיע הביתה, ואני- כל הכאב על אובדן הסידור מהבר מצווה שלי צף ועלה. אצלי זה לא היה כל כך פשוט. אני וויתרתי על חגיגה גדולה, וכשראיתי את הבר מצווה היפה שערכו לאחי, לא יכולתי שלא להשוות בין הסעודה הקטנה שהיתה לי לאירוע הגדול שהוא קיבל. נכון שבחרתי בזה, אבל הוא- בלי שום מאמץ, קיבל שתי ציפורים במכה אחת.

ניגשתי אליו ואמרתי לו "אתה יודע כמה התאמצתי כדי שיהיה לי סידור כזה, שהרבי קרא בו, וראית איך שלא באשמתי קרה מה שקרה, ואתה, עשו לך כזאת בר מצווה יפה, אז אולי תתן לי את הסידור שהרבי קרא בו איתך?"

"מה?" אחי ממש נדהם מהרעיון. "זה הסידור שלי מהבר מצווה שלי. מה פתאום שאוותר עליו?" הוא לא הסכים בשום אופן, ובהארת פתע נזף בי, "תגיד לי, התפללת פעם להשם שתמצא את הסידור?"

ואני, לבושי ולכלימתי עניתי ש... לא, לא התפללתי על כך אף פעם. התייאשתי מהר מדי. קיבלתי את הנויפה מאחי הצעיר ממני בארבע ורבע שנים, לקחתי ספר תהילים ואמרתי בחום כמה פרקים, "ריבונו של עולם", ביקשתי, "אנא, תחזיר לי את הסידור".

כמה שבועות עברו מאז, והנה, מתקשר אלינו יהודי מפתח תקווה ושואל, "השארתם סידור בבודפסט? הייתי בבית כנסת בבודפסט וחפשתי סידור בנוסח ספרד. זה הסידור היחיד שמצאתי שם בנוסח הזה. אני מבקש סליחה שהתפללתי בסידור שלכם בלי רשות, ושואל, אם אתם מעוניינים שאחזיר לכם אותו?"

מעוניינים? משתוקקים!

מי שענה לטלפון נתן לו את הכתובת שלנו, וביום למחרת הסידור כבר היה אצלי. הסידור היקר שלימד אותי בעצמו כחה של תפילה.

לסיפורים מרתקים נוספים של הרב צבי נקר
נכנסו לאתר 'שיבת אור דוד'

יצאנו לטיסה, סבי ואבי שליט"א ואנוכי- בחור הבר מצווה. הגענו לפרשבורג, ושם עברו עלי רגעים עילאיים, שאותם אזכור כל החיים. יש דברים שקשה לתאר אותם במילים, ממש כמו שאומרים בתפילה "ורוממתנו מכל לשון", אין לשון שיכולה לתאר את הרוממות שהיתה לי. זאת היתה חוויה שתישאר חקוקה בליבי לעולם ועד. כמוכן זאת הסידור היקר, שעם הנחת התפילין אצל הרבי נעשה יקר שבעתיים, לקחתי ושמתיו בחדרת קודש במזוודה. משם נסענו לבודפסט ללינת לילה, והמשכנו לקברי אבות בהונגריה.

אנחנו מגיעים לארץ, ואני בהתרגשות גדולה רוצה להוציא את הסידור מהמזוודה, אבל... שומו שמים! הסידור איננו! אני פותח את כל הרוכסנים, מרים את כל החפצים, ובאותו רגע מצטער שלקחנו כל כך מעט דברים. אם היו יותר דברים היה החיפוש מתארך מעט יותר, והתקווה היתה נמשכת עוד קצת... אבל זהו. המזוודה מרוקנת, את כל השקיות והבגדים מיששתי מכל הכיוונים, ולסידור אין זכר.

כאב לי מאוד, במיוחד כי חלק גדול מהמאמץ מצידי הוקדש כדי לזכות בסידור שהרבי חנך אותו, ואם אין סידור, וגם מתנות שהאורחים נותנים בחגיגה של הבר מצווה לא קיבלתי, זו אכזבה ממש גדולה.

התגברתי. לא נתתי לצער להשתלט עלי, בסופו של דבר איש לא יקח ממני את החוויה של המעמד עצמו, והעיקר נכנסתי לעול מצוות, והעניין תקף לפי כל הדעות, גם אם הסידור היקר אבד. התחזקתי באמונה שהכל לטובה, והמשכתי בחיי היומיום.

ארבע ורבע שנים אחר כך, בחודש טבת תשע"ו, נעשה אחי בר מצווה. בדיוק באותו זמן שהה הרבה בארץ ישראל, כך יצא שאחי הרוויח מכל הכיוונים. הוא גם קיבל אירוע רב משתתפים, כמנהג הרווח, אולם וקייטרינג ומתנות מהאורחים, וגם נכנס לרבי להניח אצלו תפילין. הוא לא היה צריך לטוס בשביל זה, ואפילו לא לנסוע מרחק רב. כל המעמד נערך בבני ברק, עיר מגוריני. גם אחי קנה סידור חדש, והרבי קרא איתו את ה'לשם ייחוד' מתוכו.

שלוש עשרה שנה מתכוננים ליום הזה, ותאריך הבר מצווה שלי מתקרב ממש. בבית עלו כמה שמות של אולמות וכמה שמות של קייטרינג, אמי התעניינה על גמ"ח למפות ואגרסלים לשולחן, וכבר כמעט שכבר שלחו לבית הדפוס את נוסח ההזמנה.

אלא שאז שאל אותי אבי, אם יש איזה דבר מיוחד שאני רוצה שיהיה בבר מצווה שלי. "אני רוצה", כך העזתי לומר, "שהרבי יניח לי תפילין".

אנחנו חסידי סקווירא, גרים בבני ברק. רוב השנה הרבי נמצא באמריקה. באותם ימים סמוך לבר מצווה שלי, בחודש תמוז תשע"א, הרבי שהה בפרשבורג.

"להונגריה הטיסה יותר קצרה", ניסיתי להוריד מגודל העניין, "ניסע לכמה שעות, הרבי יניח לי תפילין, ונחזור".

אבי הסתכל עלי במבט תמה, ושאל "אתה יודע כמה עולה דבר כזה?"

"זה עולה יותר מבר מצווה באולם עם קייטרינג?" שאלתי.

"לא", ענה אבי.

"אז אני מעדיף לנסוע לרבי ולוותר על החגיגה של הבר מצווה, מספיק שיעשו בבית סעודת מצווה עם מנין, וזהו".

אבי התרגש מאוד. "אז אתה מבין שבר מצווה זה לא רק סעודה באולם", נהנה אבא. הוא טפח על שכמי, והודיע לאמי בהתרגשות שהתכניות השתנו, והדבר שהי דחוף עכשיו זה לסדר דרכון.

התכוננתי לנסיעה ברכינות מיוחדת. לא כל אחד זוכה שהרבי יניח לו תפילין, במיוחד אם הוא גר בארץ. התיאורים ששמעתי על המעמד לבשו חיות מיוחדת. סיפרו לי שבשעה שהרבי מניח תפילין לבחור, הוא מראה לו בסידור את כל סדר ההנחה, ומסביר לו מבפנים את העניין של ה'לשם ייחוד'. לכן קונים סידור חדש, כדי שהרבי יראה דווקא בסידור הזה. אחר כך ממשיך הסידור ומלווה את הבחור בכל שנותיו. זאת היא זכיה גדולה להתפלל מהסידור שהרבי קרא בו והסביר בו.

קניתי סידור חדש, ארזנו מזוודה לא גדולה, וכך

רוצים להפיץ את העלון "אור הפרשה" באיזור מגוריהם?
הצטרפו למפיצים וקבלו עלונים בכל שבוע לחלוקה!

חייגו עכשיו:

03-61-50-203

*ההפצה הינה במחיר סמלי



חנוכה בערב שבת ובמוצאי שבת

א. טוב ונכון שבערב שבת חנוכה יתפלל מנחה ורק אחר כך ידליק נרות חנוכה, והטעם בזה מפני שתפילת מנחה נתקנה כנגד תמיד של בין הערבים ונר חנוכה הוא זכר לנס שנעשה במגרת בית המקדש שהיו מדליקים אותה לאחר קורבן התמיד של בין הערבים.

ב. כל זה דווקא לכתחילה אם יכול להתפלל ורק אז להדליק נרות חנוכה, אולם אם אינו מוצא מנין מוקדם אין להתפלל ביחידות בשביל דבר זה, אלא ידליק נרות חנוכה ורק אז ילך ויתפלל מנחה עם הציבור, שכן תפילה בציבור ערכה גדול מאד.

ג. בערב שבת חנוכה אין להקדים ולהדליק את נרות החנוכה הרבה לפני כניסת השבת, אלא מדליקים את נרות החנוכה סמוך להדלקת נרות השבת.

ד. יש להקדים ולהדליק קודם את נרות החנוכה ורק אז להדליק את נרות השבת, ואם הזמן מצומצם וכבר קרוב הזמן של שקיעת החמה יכולה האישה להדליק נרות השבת מיד לאחר שהדליק הבעל את הנר הראשון של החנוכה אע"פ שהבעל ממשיך להדליק את שאר נרות החנוכה.

ה. אם טעו והדליקו נרות השבת לפני נרות החנוכה, לפי מנהג הספרדים ועדות המזרח אין בזה שום בעיה ואפשר להדליק את נרות החנוכה, כיוון שמעיקר הדין אין האישה מקבלת שבת בהדלקת הנרות (וטוב שתתנה פעם אחת בשנה שהיא לא מקבלת שבת בהדלקת הנרות), ולמנהג האשכנזים שמקבלת שבת בהדלקת הנרות אין לאישה להדליק נרות חנוכה אלא אדם אחר ידליק את הנרות.

ו. יש לתת בערב שבת חנוכה הרבה שמן בנרות חנוכה וכן אותם שמדליקים בנרות שעה יש לתת נרות שדולקים הרבה זמן יותר מחצי שעה, מכיוון שהשיעור שנרות חנוכה צריכים לדלוק הוא חצי שעה מצאת הכוכבים, ובערב שבת מדליקים כעשרים דקות לפני שקיעת החמה, ולכן יש לתת כמות שמן או נר שיספיקו לדלוק, ואם אין לו אפילו כמות שמן לנר אחד שידלוק עד כחצי שעה אחר צאת הכוכבים או מי שמדליק בנרות ואין לו נר אחד גדול שיספיק לדלוק עד כחצי שעה אחר צאת הכוכבים ידליק את נרות החנוכה בלי ברכה.

ז. בנרות חנוכה יש לנו כלל "הדלקה עושה מצוה" היינו שעיקר המצוה הוא מעשה ההדלקה, ולכן אם הדליק את נרות החנוכה ואחר כך מיד כבו הנרות אין צריך לחזור ולהדליק את הנרות מחדש, שהרי עצם זה שהדליק את נרות החנוכה יצא ידי חובה, אולם מצוה מן המובחר לחזור ולהדליק את הנרות אם כבו בתוך החצי שעה לאחר הדלקתו, ולא יברך על ההדלקה השנייה, ולכן אם בערב שבת כבו הנרות קודם שקיעת החמה אין צריך מן הדין לחזור ולהדליק את הנרות, ומכל מקום טוב להחמיר ולחזור ולהדליקם בלא ברכה אם עדיין לא קיבל שבת, אבל אם כבו סמוך ממש לשקיעת החמה אין לחזור ולהדליקם מפני שיש חשש שכבר נכנסה שבת ואין להדליק אש בבין השמשות.

ח. במוצאי שבת בבית הכנסת יש להדליק קודם נרות חנוכה ורק אז עושים הבדלה כדי לאחר את יציאת השבת כמה שיותר (ואע"פ שהמדליק את נרות החנוכה הוא מדליק אש ובכך הוציא שבת, מכל מקום שאר הציבור אינם יוצאים ידי חובה בהדלקה בבית הכנסת ולכן עדיין נשארים בקדושת שבת), וגם יש בזה יותר פירסומי ניסא שכן אם ידליקו לאחר ההבדלה הרי חלק מהציבור ילכו לבתיהם ובכך מתמעט פרסום הנס, אולם בביתו של כל אדם יש לעשות קודם ההבדלה ורק אחר כך ידליק נרות החנוכה, כיוון שתדיר ואינו תדיר קודם. לכן הבדלה שהיא תדירה טפי קודמת לנרות חנוכה (וכאן אין פרסום הנס יותר וכן אין שייך כאן לאחר יציאת השבת שבכך שמדליק נרות החנוכה הרי הוא מוציא שבת, ולכן הבדלה קודמת).

ט. מי שמחמיר ומוציא שבת כדעת רבנו תם יש לו גם במוצאי שבת חנוכה לעשות כן, וידליק נרות חנוכה רק לאחר שתצא שבת לפי רבנו תם.

י. אם נשאר השמן ביום השמיני (וכן בשאר הימים) עושה מדורה ושורף את השמן בפני עצמו, והוא הדין לפתילות החנוכה שאסור לזרוקן אלא עושה מדורה ושורפם (ויש כאלו שמניחים אותם עד שריפת החמץ ושורפים ביחד עם החמץ), וכל זה דווקא שכבו הנרות בתוך החצי שעה ונשאר השמן, אבל אם כבר דלקו הנרות חצי שעה ונותר השמן בנרות אין צריך לשרוף את השמן, ומותר להשתמש בו לשאר דברים, ויש אומרים שאדם שנותן בסתם את השמן (בלי לפרש את כוונתו) אז נאסר כל השמן ששם לצורך הדלקת הנרות ואפילו אחר שדלקו הנרות חצי שעה, ולהלכה מעיקר הדין, אחר שעבר זמן של החצי שעה אם נותר שמן מותר להשתמש, אולם טוב להחמיר ולחוש לדעת היש אומרים ה"ל ויתנה בפירוש שאינו מקצה השמן למצות נרות החנוכה אלא רק כשיעור המצוה (היינו חצי שעה) ואז אם נשאר שמן אחר החצי שעה רשאי לכולי עלמא להשתמש בו לשאר דברים.

יא. בקבוק השמן ששפך ממנו לנרות חנוכה ונשאר בו שמן בוודאי מותר להשתמש בו לצורך דברים של חול ואין צריך להחמיר בו כלל.



אימון אישי הרב אהרן פרידמן

המתכון לאושר

במחקרים רבים שנערכו בעולם כדי לגלות איך לחיות חיים מאושרים, גילו החוקרים, שכדי שאדם יהיה מאושר וירגיש שהוא שולט בחייו, אין שום צורך שהוא יהיה 'יותר' מאחרים, אלא עליו: (א) להשלים עם מה שאין בידו לשנות, ולא להיאבק בזה לשרוף לשווא זמן ואנרגיה. (ב) להשתדל לעשות כל מה שאפשר כדי לשנות את מה שהוא רוצה ויכול לשנות.

זו השקפת עולם ודרך חיים, שכל ההולך בה יזכה לחיים טובים ומאושרים ויגיע לדרגת 'השמחה בחלקו'. אם בכל מצב נתון ולנוכח כל בעיה נעשה הערכה מצב ונפריד בין מה שבידינו לעשות ובין מה שאין בידנו לעשות, נעמיד את עצמנו בשביל הנכון, המוביל אל האושר.

עלינו להפנים שכל מה שאין בידנו שליטה ויכולת לשנותו, חבל לבזבז עליו אנרגיה וכוחות. בכל מקרה לא נוכל לשנותו, וממילא טוב נעשה אם נשלים עם המציאות ונקבל אותה כפי שהיא, ואת כל כוחותינו נפנה להתמודדות עם מה שבידינו לשנות. שם נתמקד ונשקיע את מלוא כוחותינו, נבחן ונתכנן את דרכי הפעולה, נשקול את צעדינו ונפעל כדי לשנות על הצד הטוב ביותר האפשרי מבחינתנו.

להתמקד תמיד במה שאפשר לעשות

הדברים נכונים בנוגע לכל בעיה בחיים, מן הקלה ביותר ועד הקשה והמסובכת ביותר. בכל מצב נתון, תמיד יש חלקים שאין בידנו שום שליטה עליהם; מציאות קיימת, כמו ירידת הגשמים ריחוף העננים בשמים או החר שמונח, שאין לנו שום אפשרות לשנותה. עם זאת, גם בבעיה הקשה והמסובכת ביותר, וגם כשאר נדמה לנו ששום דבר אינו בשליטתנו, תמיד נוכל למצוא בכל זאת חלקים שעליהם יש לנו שליטה – אם לא מוחלטת, לפחות חלקית. בהם נתמקד ועליהם נשים את מלוא כובד המשקל ותשומת הלב.

הנה דוגמא להמחשת הרעיון:

ראובן צריך לנסוע. הדרך ארוכה, נמשכת שעותיים ויותר, במיוחד בשעות הפקקים. הוא יכול לנעוץ על הזמן הרב המבזבז בנסיעה, אבל לחלופין הוא יכול לחשוב: אם אין ביד האפשרות לשנות את זמן הנסיעה או להפחית את הפקקים שבכבישים, הרי ביכולתי לקחת עמי חומר קריאה, דיסק של דברי תורה מוסה, וכך לנצל את הזמן הזה לטובתי. הבחירה בידי ראובן, לנעוץ על מה שאין בידו לשנות, או להשלים עם חלק זה ולהתמקד במה שיש בידו לעשות.

גם בדברים גרועים יותר, גם במצבים קשים שאיש אינו מבוסס מפניהם, ואפילו כאשר עומדים חסרי אונים, בלי יכולת לעשות מאומה לשינוי הגיורה, תמיד יש משהו שביכולתנו לעשות כדי להקל על עצמנו, ובסייאת דשמיא-אף להרוויח ממנו.

הנה דוגמא להמחשת הרעיון:

דן הנמרץ חלה במחלת לב, רח"ל, ונאסר עליו להמשיך בעבודתו. מבחינה מסוימת, חרב עליו עולמו, מאחר שבשל מחלתו הוא איבד את מקור פרנסתו ונוקד לארגוני חסד ולרחמי הסביבה. אין ספק שמאד לא נעים להצטרך לידי מתנות בשר ודם, אבל מאחר שאין בכוחו לשנות את מצבו הכלכלי, ישאל את עצמו: מה אני כן יכול לעשות בזמן הרב העומד לרשותי מעתה ואילך? לחזור לכולל? למסור שיעור תורה ברבים?

אמנם יש שיאמרו "למי שלא סובל כמונו, קל לדבר!" נכון שמי שלא סובל קל לו יותר לדבר, אבל זה לא ישנה את העובדה שבהתעסקות בדבר שאי אפשר לשנות תביא רק עגמת נפש ושיברון לב.

במצבים כאלה אפשר להיות עצוב, ואף אחד לא יכול לאסור עליך להצטער, אבל כדאי להבין שהבחירה בידך! לטובתך, ביכולתך לעבוד על עצמך להשלים עם גורל הבורא והמציאות שבה אתה נמצא, וללמוד איך להתמקד במה שאתה כן יכול לשנות.

זה מה שאנשים חזקים ושמוחים עושים. בכל מצב נתון הם מתמקדים ופועלים בתחומים שבשליטתם, ומנסים להשלים עם מה שאינו בשליטתם ועם הדברים שאין ביכולתם לשנות.

רגע חושבים

הרב יעקב ישראל לוגאסי

האם יש חיים לאחר המוות?

הרע לבלבל בכפירה ומינות) התקינו בית דין לומר מן העולם ועד העולם כדאיתא בסוף ברכות.

ובחוש נתברר עניין מציאות השארת הנפש פעמים אין מספר, ממעשה האוב, והוא להעלות את המת ומבואר בשמואל כ"ח שבעלת אוב העלתה את שמואל אחר הסתלקותו ואמר לו מחר אתה עימי שם כל הפרשה, והיה דבר זה מפורסם לכול שהרי כששאל טורנוסרופוס הרשע את רבי עקיבא ראייה על קדושת השבת השיבו המעלה את המת בזכורו יוכיח שעולה בכל יום ואינו עולה בשבת (סנהדרין דף ס"ה), ובפ' הנזיקין מבואר דאונקלוס אסקי' לטיטוס בנגידא וכן עוד ע"ש, וכן בזמנינו (אשר רוב ענייני הכשפים נשתכחו ונשתקעו).

ומסופר בספר "שומר אמונים" להרה"צ הק' ר"א ראטה ז"ל במאמר הגאולה פ"ד שסיפר לו בעל תשובה אחד בהיותו ביחידות ביער כיצד נעשה בעל תשובה, כי התחלת קלקולו היה על ידי כפירה בהשארת הנפש והלך מדחי אל דחי עד שנתערב בגויים ונתגלגל למדינה רחוקה באמריקה ופעם אחת ראה שמעלים את המתים בלהטיהם, והגויים ההם לא הכירו רק לשונם הם, והמתים דיברו כל אחד בלשון שדיבר בחייו ועל זה נתעורר להאמין בהשארת הנפש ונתעורר לתשובה כו'.

למאמרים נוספים של דניאל אליהו גרמן
בקרוב באתר ישיבת אור דוד

החי יתן אל ליבו עניין השארת הנפש וקיומה אחר פטירתו, אשר הוא מבורר מן התורה מן הנביאים ומן הכתובים, מן הקבלה האמיתית ומן החוש, וכבר נוסד על זה ערוך ומסודר כל הספר "נשמת חיים" להגאון ר' מנשה בן ישראל ז"ל ולקמן אכתוב קצת מזה בעזרת ה' יתברך, ואחר שהתאמת אצל האדם השארת נפשו אחרי שייפטר מעולם הזה, הלא לא יוכל להעלות על הדעת כלל שתכליתו בעולמו הוא חיי עולם הזה שכל חייו אינו אלא שבעים שנה ואחרי פטירתו, נשמתו חיה וקיימת אלפי רבי רבבות שנים לאין קץ ומספר, חיים ורוחניים, מה ערך שבעים שנה נגד עולמי עד ונצח נצחים, הלא יראה בבירור גמור כי תכליתו הוא חיי הנפש בעולם שכולו ארוך והעולם הזה אינו אלא דרך מעבר לזכות בו לחיי עד בעולם הבא.

ובקבלה עניין השארת הנפש ועולם הבא מפורסם מאוד וכל הש"ס ומדרשי חז"ל מלאים מזה במקומות אין מספר ואין צריך להאריך, והמשנה שבאה לבאר עיקרי יסודי התורה שבעל פה לא ראתה צורך ללמדינו עניין עולם הבא, אלא באה ללמדינו (ר"פ חלק) ש"כל ישראל" יש להם חלק לעולם הבא ואלו שאין להם חלק וכו', ובאבות פ"ד מט"ז בא ר' יעקב ללמדינו תוקף חשיבות העולם הבא כו' ויפה שעה אחת של קורת רוח בעולם הבא מכל חיי עולם הזה, אבל עיקר מציאות עולם הבא לא היה צורך ללמדינו כלל מרוב פרסום אמיתתו, ומשקלקלו המינים ימח שמם בזמן בית שני ואמרו אין עולם אלא אחד (כי בתחילת בית שני נתבטל יצרא דעבודה זרה כדאיתא ביומא דף ס"ט והתחיל היצר


תיכון הנפטרים
הידוע שכתב רבי יהודה פתיה
עושה נחת רוח גדול לנפטר
ומציל מן הדין.
בכח התיכון לתקן את נשמת הנפטר,
להוציאו מייסוריו ולהעלותו לגן עדן.

וחשוב מאד שכל אחד יעשה את התיכון לקרוביו
וזה חסד של אמת ובזכות זו הנפטר יתפלל עליו בשמים וימליץ יושר עליו.

למסירת שמות ניתן להתקשר למשרדי הישיבה 03-570-12-12